

به نام خدا

بررسی تطبیقی اخلاق جنسی پیش از ازدواج در یهودیت و اسلام

یوکابد جولایی^۱

مقدمه

خداوند در آیه ۳۳ سوره نور عفت را قبل از ازدواج لازم میدانند و در احادیث بسیاری از امامان (ع) نیز بر پرهیز از انحرافات جنسی که در طول تاریخ شاهد آن بوده ایم تاکید شده است. همچنین یکی از ده فرمان، یعنی بخشی از تورات در باب ۲۰ سفر خروج که شماری از مفاهیم بنیادین یهودیت را در بر می گیرد، مقرر می دارد که یهودیان نباید مرتکب زنا شوند و چشم به مال و زن همسایه خود داشته باشند. این آیات نشان می دهد که هر دو دین اسلام و یهود بر اصل حرمت روابط جنسی قبل از ازدواج و انحرافات جنسی دیگر تاکید بسیار دارند و از مومنان دعوت می کنند تا به روشی صحیح امیال جنسی را ارضاء کنند تا جامعه از مسیر سلامت منحرف نشده و دچار بسیاری از مسائل و مشکلاتی که تعالی اخلاقی و الوهی انسان را به خطر می اندازد، نشود.

این پژوهش بر آن است تا مشخص کند دو دین الهی اسلام و یهودیت در زمینه اخلاق جنسی پیش از ازدواج چه مباحثی را مطرح می کنند و اشتراکات و تفاوت های دیدگاه آنها را در این مساله مشخص کند. در مورد مسائل جنسی در کتب بسیاری از جمله کتب استاد شهید مطهری بحث بسیار شده است هم چنین در کتبی که به بررسی یهودیت می پردازند مباحثی مطرح شده اما هیچ کدام به شباهت ها و تفاوت های آنها اشاره ای نکرده اند. این پژوهش با بررسی نقاط اشتراک و اختلاف این دو دین در مساله اخلاق جنسی پیش از ازدواج گوشه هایی از قرابت دینی و فرهنگی آنها را روشن میکند و تطور و پیشرفت ادیان الهی را از زمان موسی (ع) تا پیامبر مصطفی (ص) آشکارتر می سازد.

این پژوهش به روش تطبیقی تهیه شده است و در پی اثبات این فرضیه هاست: اسلام دارای دیدگاه خاصی در مساله اخلاق جنسی قبل از ازدواج است. یهودیت نظر مشخصی نسبت به اخلاق جنسی پیش از ازدواج دارد. دین اسلام دارای شباهت ها و اختلافاتی با دین یهود در مساله اخلاق جنسی قبل از ازدواج است.

کارشناس ادیان و عرفان تطبیقی از دانشگاه سراسری تهران و کارشناس ارشد ادیان و عرفان تطبیقی از دانشگاه سراسری سمنان^۱

Email: baran2008smith@gmail.com

آدرس: تهران، خیابان آزادی، روبروی دانشگاه شریف، خیابان اسداللهی سهی، پلاک ۲۹، واحد ۶.
تلفن: ۰۲۱۶۶۰۵۴۰۸۷-۰۹۱۹۸۱۵۷۴۸۳

این مقاله به دو بخش تقسیم میشود یکی مربوط به دین یهود و دیگری مربوط به دین اسلام . در هر کدام از این دو بخش پس از یک مقدمه ، به هر کدام از انواع روابط جنسی پیش از ازدواج خواهیم پرداخت؛ موضوعاتی چون آموزش مسائل جنسی به کودکان، همجنس گرایی، روابط جنسی پیش از ازدواج و استمناء . سپس رهنمودهای این دو دین در مهار روابط جنسی نامشروع را بیان میکنیم.

اخلاق جنسی پیش از ازدواج در یهودیت

«آیین یهود دینی است که هدف و جهت گیری آن اساساً به سمت رساندن انسان به تکامل عملی در همین دنیاست . چهره واقعی و ملموس این گرایش به عمل در مجموعه ضوابط و قوانین اخلاقی تدوین شده بر اساس تورات به نام هلاخا^۱ یا شریعت یهود متبلور شده است.»^۲ «در کتاب مقدس عبری هیچ کلمه ای تحت عنوان «اخلاق» به معنای مورد نظر ما وجود ندارد ، بنابراین ، آموزش مطالب اخلاقی در کتاب مقدس به صورت آگاهانه و تحت این عنوان خاص انجام نمی شود ، بلکه می توان گفت که تورات یکی از منابع اخلاق یهودی است که هیچ گاه به عنوان متن کتاب اخلاقی شناخته نشده است.»^۳ «در آموزه های کتاب مقدس است که انسان به صورت خدا خلق شده است.^۴ از آنجا که انسان به صورت خداوند آفریده شده، کسب والاترین درجه ممکن از کمال خودشناسی در این است که خود را تا حد امکان شبیه به خداوند گرداند. در آیاتی چند از تورات به اصل اخلاقی فوق اشاره شده است که برای نمونه ، برخی از آنها را می آوریم: « شما همگی مقدس هستید ؛ زیرا من به عنوان پروردگار شما ، مقدسم»^۵ و « اینک ای بنی اسرائیل ، خداوند از شما می خواهد که از او بترسید ، در مسیر او گام بردارید ، به او عشق بورزید ، و پروردگار خویش را با تمام وجود عبادت کنید »^۶ و «پروردگار تو را برای انسانهایی مبعوث کرد که در نزدش مقدس هستند ؛ به شرط اینکه همان گونه که به تو سوگند یاد کرد ، فرمانهای او را اجرا کنند و در مسیر او گام بردارند.»^۷ و^۸ بنابراین متون رعایت اصول اخلاقی اهمیت خاصی در این دین دارد . نکته قابل توجه دیگر اینکه در دین یهود نمی توان میان آموزه های دینی و اخلاقی و به عبارت دیگر میان اخلاق و دین تمایز نهاد . هر آنچه در تلمود و تورات است ، شریعت به شمار می آید؛ حتی موضوعاتی مانند کمک به فقیران ، رفتار مناسب با دیگران و...»^۹

نظر هلاخا درباره رفتارجنسی یک یهودی را می توان چنین خلاصه کرد:تشویق ارتباطات جنسی مبتنی بر ازدواج ؛ منع کارهای پیش از ازدواج ، خارج از حدود ازدواج ، و همجنس خواهانه.

آموزش مسائل جنسی به کودکان

«در جهان یهود، موضوعات جنسی لزوماً از محرّمات نیست و هرگز چنین نبوده است. مثلاً، احکام مربوط به روابط جنسی را کودکان بسیار جوان مطالعه می کنند؛ حیض، مضاجعت و شرمگاه مرد و زن جنبه های ضروری زندگی محسوب می گردد، که در محاورات از

آنها اجتناب نمی شود.^{۱۰} «والدین مسئولیتهای چندی نسبت به فرزندان خود دارند. مثلا تلمود از والدین می خواهد که پیشه ای را به فرزندان خود بیاموزند، شنا کردن را به آنان تعلیم دهند، و به دختران و پسران خود درک موضوعات جنسی را آموزش دهند».^{۱۱}

روابط جنسی قبل از ازدواج در دین یهود

رابطه جنسی خارج از حدود ازدواج در یهودیت زنا محسوب می شود. «یکی از ده فرمان، یعنی بخشی از تورات که شماری از مفاهیم بنیادین یهودیت را در بر می گیرد، مقرر می دارد که یهودیان نباید مرتکب زنا شوند. زنا عبارت از برقراری رابطه جنسی حرام، با شوهر یا زن دیگری است. به عبارت دقیق می توان گفت که در یهودیت، روابط جنسی قبل از ازدواج ممکن الحصول نیست، زیرا برقراری رابطه جنسی یکی از سه مرحله ازدواج است. اگرچه ترتیب سنی این سه مرحله، نامزدی، عقد و زفاف است، ولی این ترتیب قاطعانه تثبیت نشده است. آنچه مهم است آن است که در صورت برقراری رابطه جنسی با طرف دیگر ازدواج، انسان فرایند ازدواج را آغاز کرده است. البته این تعریف فنی آن است، ولی در عمل ممکن است رابطه جنسی قبل از ازدواج وجود داشته باشد. تلقی کلی یهودیان آن است که تساهل در این روابط، مخرب صفات عالی روابط انسانی است، روابط جنسی را به ابتذال می کشاند و مناعت نفس را تضييع می نماید».^{۱۲}

همجنسگرایی

«به نظر می رسد در منابع یهود، هیچ اشاره ای به این که یهودیان هم جنس گرایی را به رسمیت می شناسند، وجود ندارد؛ تنها به این نکته اشاره شده که یهودیان به هم جنس گرایی عمل می کنند. معتبرترین متنی که در تورات یافت می شود این است: نباید با مردان بخوابی، همان گونه که با زنان می خوابی، این یک فسق است؛ در ادامه همین مطلب اضافه می کند: اگر مردی با مردی، همچون زن، بخوابد، هر دو مرتکب فسق شده اند، و البته کشته خواهند شد. البته این نکته شایان ذکر است که هیچ سابقه ای از انجام چنین اعدامی وجود ندارد».^{۱۳} به هر حال «بر خلاف استمنا که اصلا یادی از آن در کتاب مقدس نشده است همجنس بازی مردان به صراحت منع شده و مجازات مرگ برای آن در نظر گرفته می شود. با این حال در قوانین مدون همجنس بازی مردان، نمود بارزی ندارد».^{۱۴}

«احتمال وقوع فعالیت هم جنس گرایی در میان زنان در بحثی در تلمود بابلی پذیرفته شده است. حکمی که در آنجا صادر شده این است که زنی که اقدام به هم جنس گرایی کند، صلاحیت ازدواج با روحانی اعظم را ندارد. از آنجا که این حکم در مورد زنان مطلقه و روسپی هم جاری است، روشن نیست که در این تعبیر چه هدف اخلاقی وجود داشته است؛ اما قطعاً به نظر می رسد که هم جنس گرایی مردان از هم جنس گرایی زنان جدی تر تلقی می شده است. بدون تردید، این، نفس عمل -ونه شخص- است که محکوم است. این دیدگاه با تفکر کلی یهود که مردم کارها را کم و بیش به اختیار خود، و نه از روی ناچاری، انجام می دهند، مقارنت دارد.

جالب آن که، تلمود به بررسی این نکته که آیا دو مرد می توانند تنها باشند می پردازد، و به این تصمیم می رسد که این رفتار قابل قبول است، زیرا یهودیان این گونه رفتار نمی کنند. در قرن ۱۶، خاخام جوزف کارو در شولخان آروخ توصیه می کند که با توجه به معیارهای رفتاری جاری در میان بعض مردم، عاقلانه تر آن است که دو مرد با هم تنها نباشند.^{۱۵}

«حتی شولحان عاروخ که مهم ترین قانون نامه موجود است ممنوعیت همجنس بازی را مستقیماً بیان نکرده است بلکه با نقل قول از تلمود، صرفاً چنین اظهار می دارد که از یهودیان انتظار اعمال همجنس بازانه نمی رود و در نتیجه فرد یهودی مجاز است که در خلوت با یهودی مذکر دیگری تنها بماند. اما با این حال برای اطمینان بیشتر بهتر است که از این امر نیز دوری شود. خاخام جوزف کارو نویسنده این قانون نامه آنگاه چنین متذکر می شود که در این زمانه که مردان بدکردار زیاد شده اند باید از خلوت کردن با مذکری دیگر دوری جست. شارح بعدی توضیح می دهد که کارو از آن رو چنین حکم کرده است که در کشوری اسلامی می زیسته و در آنجا همجنس بازی رواج داشته است. در ممالک مسیحی که این امر رواجی ندارد احتیاجی نیست که یهودیان زیاد نگران این مسئله باشند. اگرچه همجنس بازی زنان به صراحت در کتاب مقدس منع نشده است اما مورد نهی هلاخا قرار می گیرد؛ زیرا که این عمل یکی از «اعمال سرزمین مصر» است و یهودیان باید از آنها بپرهیزند. از همین رو به شوهران هشدار داده شده تا مانع معاشرت زنان همجنس گرای شناخته شده با همسرانشان گردند»^{۱۶}

با این وجود «در طی قرون وسطی زندگی جنسی یهودیان علی رغم رواج چندگانی به طرز شایان توجهی منزله از خطا بود. یهودیان در مقام قیاس با دیگر اقوام شرقی تبار کمتر به لواط اعتیاد داشتند. از آنجا که زود وصلت می کردند فحشا به حداقل تخفیف پیدا می کرد. عده مردانی که تأهل اختیار نمی کردند کم بود. ربن آشر بن یهیشل فتوا داد که جوان مجرد بیست ساله را باید به حکم دادگاه شرع مجبور به وصلت کرد مگر آنکه به تحصیل قوانین شرع اشتغال داشته باشد»^{۱۷}.

استمناء

استمناء عبارت است از بیرون آوردن منی از طریق غیر طبیعی آن. «گذشته از این حدود احتیاطی که برای جلوگیری از روابط نامشروع میان دو جنس مخالف وضع شده اند هلاخا استمنای مردان را نیز ممنوع کرده است؛ زیرا فرضش بر آن است که هیچ کس نمی تواند خود را کاملاً مالک غریزه جنسی اش بداند. در مجموعه های هلاخایی استمنای زنان به صراحت منع نشده است؛ زیرا در میان مراجع قرون وسطا در این باب چون و چراهای مهمی وجود داشته است. از همین رو ربی یعقوب بن مئیر (قرن دوازدهم) استمنای زنان را مجاز می شمرد؛ زیرا «نطفه» زن بر خلاف نطفه مرد از بدنش بیرون نمی آید. دیگر هلاخائیان قدیم با این رأی موافق نیستند و استمنای زنان نیز ممنوع می دانند. زوهر درباره استمنای مردان می گوید: در این جهان از همه گناهانی که آدمی خود را با آنها به پلیدی می آلود، این گناهی است که بیشترین پلیدی را می آورد.

هلاخا برای جلوگیری از احتمال استمنا مجموعه ای از حدود احتیاطی را قرار داده است. مردان نباید به عمد در خود باعث نعوظ شوند، یا درباره امور جنسی فکر کنند، یا به پشت بخوابند، یا عمل جنسی حیوانات را تماشا کنند، یا عضو جنسی خود را، حتی به هنگام ادرار کردن، در دست گیرند، و یا اینکه شورت های چسبان بپوشند».^{۱۸}

ویل دورانت نیز روشهایی را که سنت یهود برای جلوگیری از انحرافات جنسی همچون استمنا وضع کرده اند ذکر میکند: «از آنجا که تمامی شالوده حیات یهود بر ازدواج و دیانت استوار بود، ربنها همه کمالات و فصاحت خویش را مصروف به بحث درباره زناشویی کردند. ولع آدمی را به روابط جنسی نکوهیده نشمردند، لکن چون از نیروی آن هراس داشتند سخت در مهار کردن آن کوشیدند. برخی تجویز کردند که به منظور «کاهش مایع منی» باید مقدای نمک با نان خورد. بعضی دیگر معتقد بودند که تنها راه جلوگیری از وسوسه های جنسی سخت کوشی همراه با مطالعه تورات است. اگر این روش سودی نبخشید بهتر است مرد «به جایی رود که ناشناس باشد، پوشاک سیاه بر تن کند و تمنیات قلبی خویش را بر آورد، اما نباید آشکارا نام امت را آلوده سازد». شخص باید از هر وضعی که شور و شهوات نفسانی را برانگیزد دوری جوید. نباید بیش از اندازه با زنان تکلم کند و «هرگز نباید به هنگام راه رفتن، پشت سر زنی - حتی زن خویش - قدم بردارد... مرد اگر «عقب شیر ژبان گام بردارد بهتر است تا پشت سر زنی حرکت کند». به نظر ویل دورانت شوخ طبعی لذت بخش ربنها باز از خلال قصه ای هویدا میشود که به ربن «کهن» نسبت می دهند:

وی زمانی مشغول فروش زنبیل های زنانه بود که در معرض وسوسه اس قرار گرفت. از زنی که او را به وسوسه انداخته بود اجازه خواست تا از آنجا برون رود و قول داد که به زودی باز آید. لکن به جای آنکه بازگردد بر بام خانه ای رفت و خود را از آنجا به زیر افکند. پیش از آنکه به زمین برسد الیاس حاضر شد و او را گرفت و مورد سرزنش قرار داد که یکصد فرسنگ را مراکشانیده ای تا تو را از نابود کردن نفس برهانم».^{۱۹}

محدودیت های هلاخا برای جلوگیری از روابط نامشروع

به منظور جلوگیری از به وجود آمدن روابط جنسی نهی شده، خواه از نوع زنا با محارم و یا زنا محصنه که از نهی شدیدتری برخوردارند، و یا حتی مثل روابط پیش از ازدواج که گرچه کم اهمیت تر، اما ممنوع اند، هلاخا روابط اجتماعی میان دو جنس را به شدت محدود می کند. نیز مردان را ترغیب می کند که از زن ها فاصله بگیرند، در جمع آنان حرکات سبک انجام ندهند، به زیبایی آنها خیره نمانند، عطر ایشان را نبویند، و پشت سر آنان راه نروند. هلاخا ممنوع کرده است که مرد از کنار یک روسپی خانه رد شود یا به آواز زن گوش دهد، یا در جای خلوت از کمک زنی بهره گیرد، و یا آنکه یکی از خویشاوندان نزدیک را، به جز در مورد والدین نسبت به فرزندان نابالغان، در آغوش گیرد و ببوسد. این منع در مورد تنها ماندن با جنس مخالف در اتاق یا خانه ای دربسته، که

به یهود مشهور است، نیز وجود دارد. این مسئله قطع نظر از اینکه آیا یک طرف یا هر دوی آنان ازدواج کرده اند یا نه، و نیز اینکه آیا طرف، یهودی است یا بیگانه، مطرح است ولی استثناهای آن عبارت اند از والدین با فرزندان، زن و شوهرها، و فرد بالغ با دختر کمتر از سه سال یا پسر کمتر از نه سال. به گونه ای مشابه، گماردن مردی به مقام عهده گیری مسئولیت زنان در جایی که به او فرصت انس با آنان را خواهد داد ممنوع شده است. همین نهی به مورد مرد یا زن مجردی که بخواهد مربی کودکان نوپا باشد نیز بسط می یابد؛ زیرا وی به هنگامی که پدر یا مادر برای گرفتن بچه می آید مدام در تماس با جنس مخالف قرار خواهد گرفت.^{۲۰}

اخلاق جنسی پیش از ازدواج در اسلام

«همچنان که در تلمود قانون و اخلاق از یکدیگر جدا نیستند، در قرآن نیز این دو یکی بیش نیست. رفتار دینی در قرآن و تلمود شامل رفتار دنیوی نیز هست و همه امور آن از جانب خدا به وحی آمده است. اسلام وضع زن را بهبود بخشید، ولی طبیعی می دانست که زن مطیع مرد باشد. به مردان دستور می دهد که بنده شهوت خود نباشند».^{۲۱}

آموزش مسائل جنسی به کودکان

«اسلام و دانشمندان معاصر در لزوم آموزش جنسی به کودکان در پیش از بلوغ همداستانند و پذیرفته اند این آگاهی ها باید از مرحله دوم کودکی آغاز شود تا کودک پیش از بلوغ، برای مواجهه با تحولات جسمی و روحی ناشی از بلوغ آمادگی پیدا کند. نظام تربیتی اسلام بر پدر و مادر فرض می داند که هنجارهای شرعی را به کودک ممیز و در آستانه بلوغ بیاموزند. هدف از آموزش در اسلام، تعالی اخلاق، جلب رضایت خداوند و حمایت از کودک در برابر مشکلات جنسی است. تربیت جنسی در اسلام، جزوی از تربیت عمومی کودک است. اسلام به همه زمینه های رشد شخصی و شخصیتی کودک عنایت دارد. اسلام به پرورش و رشد همه زمینه های عقلی، روحی، عاطفی، اجتماعی و جنسی کودک، و هر آنچه که به پرورش انسانی صالح می انجامد، توجه دارد.

تربیت جنسی در اسلام، بالغان را از رفتارهایی که موجب بلوغ زودرس و انحراف در کودکان می شود، باز می دارد. اسلام میخواهد کودک ممیز با حقایق وجودی پیکر خویش آشنا شود؛ اما این کار آداب و اخلاقی دارد که باید پاس داشته شود. در نظام تربیت جنسی در اسلام، باید پرسش های جنسی کودک را پاسخ درست و منطقی داد و از کنایه و مجاز هم در پاسخ کمک گرفت. چنان که در قرآن و احادیث، با واژگان بسیاری که مفهومجنسی دارند، روبه رو می شویم که کودکان از خواندن آنها منع نشده اند. نظام تربیتی اسلام، تأکید دارد که کودک از آغاز بر اساس حیا و عفت پرورش یابد و حتی نسبت به نگاه به کودک ممیز و نگاه کودک ممیز به دیگران، محدودیت هایی در نظر گرفته است.

دیدگاه گروهی از پژوهشگران که می گویند چون کودک به پایان دوران کودکی نزدیک شود، باید او را برای رو به رو شدن با دگرگونی های مهمی که در دوران بلوغ در او رخ خواهد داد آماده کرد، با نگرش اسلام درباره لزوم عنایت به تربیت جنسی کودک و آماده کردن او برای رویارویی با تحولات روحی و جسمی دوران بلوغ مشابه است. اسلام به خطرهای کوتاهی در آگاه کردن کودک از تحولات

دوران بلوغ هشدار می دهد و از والدین می خواهد پیش از بلوغ و در اواخر کودکی دوم، هنجارهای شرعی مانند: احتلام و نگاه به نامحرم و عادت ماهانه و طهارت و نماز و لمس قرآن کریم و... را به کودک ممیز آموزش دهند و پرسش های جنسی او را بی پاسخ نگذارند. در این کار، پدر باید به آموزش فرزند پسر و مادر به آموزش فرزند دختر بپردازد.

اسلام برای رفتار جنسی کودکان برنامه ها و توصیه هایی دارد از جمله:

۱- توجه کافی به پدیده بلوغ زودرس؛

۲- راهنمایی کودک ممیز برای بهره وری درست از وقت خود، که از چند نظر اهمیت دارد:

الف) دور داشتن کودک از پرداختن به اموری که برانگیزنده گرایش جنسی است؛

ب) فراهم آوردن پرورش جسمی کودک و کسب مهارت های حرکتی چون شنا و...؛

ج) مطالعه مستمر و هدف دار برای پرورش فرهنگی و قدرت تفکر کودک؛

د) پرداختن به فعالیت های تفریحی؛

۳- آشنا کردن کودک با امور حرام و حلال در زمینه مسایل جنسی؛

۴- ازدواج در اولین فرصت ممکن.^{۲۲}

رابطه جنسی قبل از ازدواج

«شرایط اقلیمی در اخلاق افراد اثر می کند. شاید حرارت فوق العاده هوای عربستان موجب تشدید غریزه جنسی و پیشروی آن میشد. بدین جهت می باید درباره هوس های مردان در مناطقی که گرمای آن طولانی است با اعتدال قضاوت کرد. مقررات اسلام قویا سفارش می کند که زنان و مردان پیش از ازدواج عقیف بمانند و برای اقناع تمایلات جنسی میان زن و شوهر تسهیلات لازم فراهم میکنند. قرآن عفت را قبل از ازدواج لازم میداند^{۲۳} پیامبر سفارش کرده است از روزه برای عقیف ماندن کمک بگیرند. اسلام زنا را به شدت حرام کرده و مجازات زن یا مرد زنا کار را یکصد تازیانه قرار داده است^{۲۴}». ^{۲۵}

«از نظر اسلام، مضاجعت عبادتی است که نیازهای عاطفی و تناسلی انسان را مرتفع می سازد. از نظر عاطفی، مضاجعت نقطه اوج محبتی است که دو نفر نسبت به یکدیگر دارند. همان طور که حج وسیله ای است برای اتحاد با خدا، مضاجعت نیز غایت اتحاد جسمانی دو انسان به منظور ابراز محبت و تعهد متقابل نسبت به یکدیگر است. نتیجه مضاجعت، یعنی تولید مثل، نقشی است که انسان در راستای تداوم خلقت خدا ایفاء می کند. بنابراین، از منظر اسلام، هم ارضاء عاطفی حاصل از مضاجعت و هم نقش تناسلی آن در جهت تداوم هستی انسان، اعمالی شریفند، که باید آنها را به مثابه نعم خداداد گرامی داشت، زیرا بخشی از امانت الهی به مسلمانان است. به منظور حفظ شان، قدر و رزانت مضاجعت، و فراهم ساختن امکان کنترل مسئولانه آن، اسلام روابط جنسی را در بیرون

حریم ازدواج تحریم می نماید. ازدواج چهارچوبی است که در درون آن قدرت عاطفی و خلقتی مضاجعت قابل کنترل می گردد. هر افراط یا تفریطی در تمایل به مضاجعت، ممکن است عدم تعادلی را در شخصیت باعث گردد. تفریط، به هر دلیلی که باشد، ممکن است موجب احساس غیرضروری شرمندگی، گناه، سرخوردگی و یا بی آبرویی شخص گردد. افراط، عقل را زایل نموده، به زنا، فسق و دیگر معاصی کبیره منتهی می گردد، که علاوه بر عدم تعادل شخصیت، رشد معنوی فرد را مختل می سازد. نتیجه خلقتی مضاجعت، یعنی تولد فرزند، مستلزم گرمی محبتی است که والدینی که در فرایند تناسلی شرکت داشته اند، قادر به ابراز آنند. اما در صورت فقدان این تعهد قراردادی، مادر یا پدر یا هر دو، می تواند از انجام تعهدات و مسئولیت های معنوی خود در قبال فرزند سرباز بزنند ازدواج نیروی تعدیل کننده زیاده روی های عاطفی، و نیز چهارچوبی قانونی و اخلاقی برای پرورش فرزند است. سعادت واقعی در روابط جنسی، تنها در صورت وجود اعتدال، در میان افراط و تفریط های عاطفی، و تعهد اخلاقی صریحی در قبال تبعات چنین روابطی، قابل حصول است»^{۲۶}.

بنابراین «تمام اشکال رابطه جنسی خارج از چارچوب ازدواج گناه بزرگی محسوب می شود، زنا با مجازات شدیدی در این جهان و جهان آخرت همراه است. همه قوانین و احکام مربوط رابطه جنسی در مورد هر دو زن و مرد به طور یکسان قابل اجرا است به جز مساله مربوط به دوران قاعدگی زن»^{۲۷}.

همجنس گرایی

«اگرچه محبت، شالوده همه روابط است، اما اسلام رابطه هم جنس گرایی میان مردان و میان زنان را تحریم می نماید. اسلام چنین رابطه ای را غیر طبیعی و انحرافی از روال معمول می داند. ذکر مشخصی از این عمل در قرآن آمده است: « آیا از همه مخلوقات به مردان میل می کنید، و همسرانی را که خدا برای شما خلق نمود رها می کنید؟ برآستی که مردمی متعددی هستید». این آیه به مسلمانان یادآوری می کند که لوط پیامبر از سوی خدا مامور شد که مردم خود را بر عمل هم جنس گرایی میان مردان و میان زنان انذار نماید. به علاوه، لوط عملی مغایر فطرت طبیعی انسان تلقی شده است»^{۲۸}.

ازدواج هم جنس در اسلام و در ادیان آسمانی مردود و ممنوع اعلام شده است. از نگاه کلی تر هم جنس بازی و لواط، عملی بر خلاف فطرت است و هر چه با فطرت هم خوانی نداشت، تأثیر سوء دارد و بر تحبیر و سرگردانی و پریشانی آن ها افزوده میشود. به همین دلیل روایات زیادی درباره مذمت هم جنس بازی نقل شده که بسیار تکان دهنده است. با مطالعه آن روایات، میتوان به زشت بودن این عمل پی برد. قطعا روایات در جلوگیری از این عادت ناپسند مؤثر است. «امام صادق علیه السلام از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم نقل می کنند: هرکس با نوجوانی آمیزش جنسی کند، روز قیامت ناپاک وارد محشر می شود، آن چنان که تمام آبهای جهان او را پاک نخواهد

کرد و خداوند بر او غضب می کند و او را از رحمت خویش دور می دارد و دوزخ را برای او آماده ساخته و چه بد جایگاهی است... پس فرمود: هرگاه جنس مذکر با مذکر آمیزش کند عرش خدا به لرزه در می آید.^{۲۹}

در مذمت لواط در قرآن از قول حضرت لوط به قومش آمده است: «أتأتون الذکران من العالمین» ترجمه: آیا در میان جهانیان شما به سراغ جنس مرد می روید و همسرانی را که خدا برای شما آفریده است رها می کنید؟! شما قوم تجاوزگری هستید.^{۳۰} پیامبر اکرم (ص) فرمود: «بوی بهشت به مشام کسی که مورد هم جنس گرایی واقع می شود، نخواهد رسید».^{۳۱} این رابطه از نظر شرعی کاملاً مردود است و هرگز نباید انجام گیرد کما اینکه «امام صادق علیه السلام در بیان فلسفه حرمت لواط می فرماید: اگر آمیزش با پسران حلال بود، مردان از زنان بی نیاز می شدند و این موجب قطع نسل بشر می شد و مفساد زیاد اخلاقی و اجتماعی به بار می آورد».^{۳۲}

این مساله تا به آنجا از دیدگاه اسلام زشت و ننگین است که در ابواب حدود اسلامی حد آن بدون شک اعدام شمرده شده است، و حتی برای کسانی که مراحل پائین تر همجنس گرایی را انجام می دهند مجازاتهای شدیدی ذکر شده، از جمله در حدیثی از پیامبر اسلام (ص) می خوانیم: «من قبل غلاما من شهوة أجمه الله يوم القيامة بلجام من نار»: «کسی که پسری را از روی شهوت ببوسد خداوند در روز قیامت لجامی از آتش بر دهان او می زند!» اسلام برای همجنس گرایی مجازات شلاق (از سی تا ۹۹ تازیانه و برای لواط مردها و سومین مرتبه از مساحقه زنان، حکم اعدام، صادر کرده است».^{۳۳} ذکر این نکته نیز قابل توجه است که اسلام یکی از مجازاتهایی را که برای چنین افرادی قائل شده، آن است که ازدواج خواهر و مادر و دختر شخص مفعول بر فاعل حرام است یعنی اگر چنین کاری قبل از ازدواج صورت گرفته شد، این زنان برای او حرام ابدی می شوند به هر حال شک نیست که انحراف جنسی از خطرناکترین انحرافات است که ممکن است در جوامع انسانی پیدا شود، چرا که سایه شوم خود را بر همه مسائل اخلاقی می افکند و انسان را به انحراف عاطفی می کشاند.^{۳۴}

استمناء

«استمناء نیز در اسلام حرام است و آنرا در عربی عادت سریه و جلد عمیره و خضخضة نیز می نامند که در فارسی معنای همه اینها جلق زدن می باشد و نام این عمل در زنان سحق نامیده می شود.

علی (علیه السلام) مردی را که بدست خود، استمناء کرده بود، چنان زد که دست او قرمز شد و به او دستور داد که توبه نماید، سپس برای او از بیت المال زن گرفت.^{۳۵}

امام صادق (ع) فرمود: «استمناء گناه بزرگی است که خداوند در کتاب حکیمش از آن نهی فرموده است و انجام آن، مانند کسی است که با خود عمل جنسی انجام داده و اگر می دانستم کسی چنین کار انجام می دهد، هیچگاه با او غذا نمیخوردم».

سپس حضرت آیه شریفه را تلاوت فرمود: هر کس غیر این (زنا حلال) را به مباشرت طلب کند البته ستمکار و متجاوز خواهد بود (به خود ظلم می کند)^{۳۶} و استمناء از همین قبیل است که آیه شریفه به آن اشاره دارد.^{۳۷}

روشهای اسلام برای غلبه بر ناهنجاری های اخلاقی و جنسی

«پیدایش نیروی جنسی در انسان، تحولی حیاتی است که فرد را برای پذیرش مسئولیت های تازه مهیا می کند. اسلام این توانایی را ارج می نهد و برای بهره گیری درست و بهینه از آن، هنجارهایی عرضه می کند تا گذشته از به کارگیری این نیرو، از بهداشت روانی فرد هم محافظت شود. پاسخگویی درست به این نیاز، خواست اسلام است. هرگاه مسلمانی با عنایت به خواست اسلام، در پی پاسخ به میل جنسی خود برآید، آرامش می یابد و بهداشت روانی او تأمین می شود. از نگاه اسلام، بهترین راهکار ازدواج است؛ زیرا ازدواج، فرد را بر نیروی جنسی خود مسلط می کند.

اما گاه، ازدواج میسر نمی شود. اسلام در این گونه موارد، پاکدامنی و خویشتن داری را لازم می داند و دستور می دهد پاسخ به غریزه ی جنسی را به آینده واگذاریم. اسلام برای حفظ عفت و پاکدامنی افراد، از مریبان می خواهد در تربیت افراد از آغاز کودکی بکوشند، تا روح کودک با پاکدامنی خو بگیرد و در برابر نیروی جنسی خوار نشود. پس از بلوغ، تقوا و پرهیزگاری و اطاعت از خداوند و نیز استفاده از عوامل کاهش دهنده فشار جنسی است که یاور مسلمان در بهداشت جنسی و روانی و نیز گریز از گناه است.

رعایت موارد زیر می تواند فرد را از عواقب مشکلات جنسی برهاند:

- کراهت نشستن در جایگاهی که زنی تازه آنجا را ترک گفته است؛

- ممنوع بودن شوخی و مزاح از سر شهوت با جنس مخالف؛

- عدم گفت و گو با انگیزه جنسی با جنس مخالف؛

- حرمت چشم چرانی و نظر بازی؛

- حرام بودن مصافحه با نامحرم؛

- کراهت خلوت گزینی با جنس مخالف؛

- لزوم رعایت حجاب و پرهیز از برهنگی و حرمت آراستن خویش برای نامحرمان.^{۳۸}

بررسی تطبیقی اخلاق جنسی پیش از ازدواج در یهودیت و اسلام

نقاط اختلاف

آموزش مسائل جنسی به کودکان

بر اساس اخلاق جنسی یهودی در محاورات کودکان از مسائل جنسی اجتناب نمی شود و سخن از آنها جزو ضروریات زندگی محسوب میشود و کودکان بسیار جوان به مطالعه در مورد آنها می پردازند اما نظام تربیتی اسلام، تأکید دارد که کودک از آغاز بر اساس حیا و عفت پرورش یابد. اسلام می خواهد کودک ممیز با حقایق وجودی پیکر خویش آشنا شود؛ اما این کار آداب و اخلاقی دارد که باید پاس داشته شود و برای آگاهی کودک از این مسائل زمان خاصی را در نظر دارد که به آن دوران کودکی دوم اطلاق میشود و منظور از آن مرحله بعد از هفت سالگی است. نظام تربیتی اسلام این آموزش را با جزئیات بیشتری بیان میدارد و معتقد است در این کار پدر باید به آموزش فرزند پسر و مادر به آموزش فرزند دختر بپردازد.

همجنس گرایی

در یهودیت همجنس گرایی مردان از همجنس گرایی زنان جدی تر تلقی می شود. هم جنس بازی برای زنان به صراحت در کتاب مقدس منع نشده است اما مورد نهي هلاخا قرار میگیرد. با این حال به نظر میرسد در مجموع جلوگیری از این نوع رابطه در میان مردان اهمیت بیشتری دارد زیرا حد اعدام که برای آن مشخص شده شامل مردان هم جنسگراست و در تلمود بابلی زنی که اقدام به همجنس بازی کند فقط صلاحیت ازدواج با روحانی اعظم را ندارد و در هلاخا به شوهران هشدار داده شده تا مانع معاشرت ترنان هم جنسگرای شناخته شده با همسرانشان گردند. همچنین از آنجا که هیچ سابقه ای از انجام چنین اعدامی وجود ندارد حد در نظر گرفته شده برای این عمل نمود بارزی در قوانین یهود ندارد اما رابطه همجنس گرایانه در دین اسلام به شدت مذمت شده و آن را دارای عقاب و عذاب دنیا و آخرت می شمارد. در ابواب حدود اسلامی حد آن بدون شک اعدام شمرده شده است و حتی برای کسانی که مراحل پایتتر همجنسگرایی را انجام می دهند مجازاتهای شدیدی ذکر شده؛ مجازات شلاق از ۳۰ تا ۹۹ تازیانه و برای لواط مردها و سومین مساحقه زنان حکم اعدام صادر شده است.

استمناء

در کتاب مقدس اصلا یادی از استمناء نشده است و در مجموعه ها هلاخایی استمنای زنان به صراحت منع نشده است زیرا در میان مراجع قرون وسطی در این باب اختلاف نظر وجود دارد. بعضی استمنای زنان را مجاز می شمارند و برخی با آیین رأی موافق نیستند و استمناء را برای زنان نیز ممنوع می دانند. حتی در مورد مردان نیز گاهی آن را مجاز می دانند.

نقاط اشتراک

آموزش مسائل جنسی به کودکان

در جهان یهود بر اساس تلمود بابل والدین مسئولیت های چندی نسبت به فرزندان خود دارند تلمود از والدین میخواهد که پیشه ای را به فرزندان خود بیاموزند؛ شنا کردن ار به آنان تعلیم دهند. به دختران و پسران خود درک موضوعات جنسی را آموزش دهد. اسلام نیز با یهودیت در لزوم آموزش جنسی به کودکان در پیش از بلوغ هم داستانند . نظام تربیتی اسلام بر پدر و مادر فرض می داند که هنجارهای شرعی را به کودک ممیز و در آستانه بلوغ بیاموزند البته هدف از آموزش در اسلام تعالی اخلاق، جلب رضایت خداوند و حمایت از کودک در برابر مشکلات جنسی است. همچنین اسلام توصیه میکند والدین به پرورش جسمی کودک بپردازد و مهارت های حرکتی چون شنا و ... را به آنان بیاموزند تا کودک بهره وری درستی از وقت خود داشته باشد همچنین اسلام مانند دین یهود بر ازدواج در اولین فرصت ممکن تاکید دارد.

روابط جنسی پیش از ازدواج

در یهودیت روابط جنسی قبل از ازدواج ممکن الحصول نیست . تلقی کلی یهودیان آن است که تساهل در این روابط مخرب صفات عالی روابط انسانی است ، روابط جنسی را به ابتذال می کشاند و مناعت نفس را تضييع می نماید. اسلام نیز قویا سفارش می کند که زنان و مردان پیش از ازدواج عقیف بمانند و از روزه برای عقیف ماندن کمک بگیرند همچون یهودیت که راه مبارزه با آن را سخت کوشی همراه با مطالعه تورات و محدودیت ارتباط با زنان می داند تا ازین روابط نامشروع جلوگیری شود.

همجنسگرایی

در نظام اخلاقی یهود همجنسگرایی موجب فسق عاملان به آن است و مجازات مرگ برای آن در نظر گرفته شده است. اسلام نیز رابطه همجنسگرایی میان مردان و زنان را تحریم می نماید و حد آن را بدون شک اعدام شمرده است ، خصوصا در رابطه با همجنسگرایی مردان . یهودیت در برابر همجنس گرایی مردان با شدت بیشتری نسبت به زنان برخورد می کند در اسلام برای سومین مرتبه از مساحقه زنان حکم اعدام صادر میشود.

استمناء

هلاخا استمنای مردان را ممنوع کرده است و گاهی اسمنای زنان توسط هلاخائیان قدیم ممنوع دانسته شده و آن را گناهی می دانند که بیشترین پلیدی را می آورد . اسلام نیز به طور قطع استمناء را برای مردان و زنان حرام کرده است. زشتی این عمل را به حدی می داند که امام صادق (ع) حاضر به غذا خوردن با کسی که عامل به استمناء است نبودند.

روش های غلبه بر ناهنجاری های اخلاقی و جنسی

هلاخا روابط اجتماعی میان دو جنس را به شدت محدود می کند. نیز مردان را ترغیب می کند که از زنها فاصله بگیرند، در جمع آنان حرکات سبک انجام ندهند، به زیبای آنها خیره نمانند، عطر ایشان را نبینند و پشت سر آنان راه نروند به آواز زنان گوش ندهند. هلاخا ممنوع کرده است که مرد یکی از خویشاوندان نزدیک را به جز در مورد والدین نسبت به فرزند نابالغشان در آغوش گیرد و ببوسد. این منع در مورد تنها ماندن با جنس مخالف در اتاق یا خانه ای در بسته نیز وجود دارد. اخلاق اسلامی نیز تقوا و پرهیزگاری و اطاعت از خداوند و نیز استفاده از عوامل کاهش دهنده فشار جنسی را از موارد گریز از گناه می داند. اسلام نیز رابطه مردان را با زنان نامحرم محدود می کند به عنوان مثال نشستن در جایگاهی که زنی تازه آنجا را ترک گفته است کراهت دارد؛ فرد نباید با انگیزه جنسی با جنس مخالف گفتگو کند، چشم چرانی و نظربازی حرام است و خلوت گزینی با جنس با جنس مخالف کراهت دارد. همچنین گوش دادن به آواز زنان نیز در اسلام حرمت دارد و زنان موظفند حجاب و حدود شرعی را رعایت کنند و در جلوگیری از ناهنجاری های اخلاقی و جنسی جامعه نقش خود را ایفا کنند.

نتیجه گیری :

در این پژوهش مشخص شد که دو دین الهی اسلام و یهودیت در زمینه اخلاق جنسی پیش از ازدواج دارای اصول خاصی هستند مباحثی را مطرح می کنند که دارای اشتراکات و تفاوت هایی در این مساله هستند. این پژوهش با بررسی نقاط اشتراک و اختلاف این دو دین در مساله اخلاق جنسی پیش از ازدواج گوشه هایی از قرابت دینی و فرهنگی آنها را روشن کرد و تطور و پیشرفت ادیان الهی را از زمان موسی(ع) تا پیامبر مصطفی(ص) آشکارتر ساخت. شباهت های بسیار اخلاق جنسی این دودین در مسائلی همچون آموزش مسائل جنسی به کودکان و حرمت زنا، همجنس گرایی و استمناء نشان از قرابت آنهاست و از آنجا که دستورات اخلاقی و جنسی در یهودیت به طور کلی و گاهی مبهم و ناقص بیان شده و در اخلاق اسلامی بر اساس کتاب و سنت شاهد بودیم که دستورات با جزئیات بیشتری بیان شده و حتی حد آن نیز مشخص شده است، می توان این طور نتیجه گرفت که تقدم و تطور ادیان الهی از یهودیت تا اسلام در اصول اخلاقی آنها هم آشکار و واضح است. بنابراین فرضیات این مقاله به اثبات رسیده و به اهداف آن تحقق یافته است.

منابع :

- ۱- در آیین یهود به مجموعه شریعت شفاهی و تفاسیر حاخام ها تلمود گفته می شود. این کتاب در دو بخش سامان یافته است :
میشنا که حاوی شریعت شفاهی به زبان عبری و در ۶۳ فصل است و گمارا که نوعی تفسیر میشنا و اصل آن به آرامی است .
گمارا خود دارای دو بخش است: هلاخا که حاوی مجموعه قوانین است ، و هگادا که جنبه ادبی دارد. (هفت آسمان)
- ۲- مناخیم کلنر، اخلاق یهودی، مهدی حبیب اللهی، هفت آسمان ۱۷، ص ۲۳۶.

- ۳- همان، ص ۲۳۹.
- ۴- کتاب مقدس، سفر پیدایش ۱:۲۷.
- ۵- کتاب مقدس، سفر لاویان ۱۹:۲.
- ۶- کتاب مقدس، سفر تنبیه ۱۰:۱۲.
- ۷- کتاب مقدس، سفر تنبیه ۲۹:۹.
- ۸- مناخیم کلنر، اخلاق یهودی، مهدی حبیب اللهی، هفت آسمان ۱۷، ص ۲۴۱.
- ۹- اسماعیل علی خانی، اخلاق در آیین یهود، مجله معرفت اخلاقی، سال اول، شماره ۳، تابستان ۸۹، ص ۶۷.
- ۱۰- ورنر منسکی، ۱۳۷۸، اخلاق در شش دین جهان، ترجمه محمدحسین وقار، تهران: اطلاعات، ص ۲۷۵.
- ۱۱- همان، ص ۲۷۹-نقل از تلمود بابل ۱:۱۱.
- ۱۲- همان، ص ۲۷۴.
- ۱۳- همان، ص ۲۷۵.
- ۱۴- الن آنترمن، ۱۳۸۵، ترجمه: رضا فرزین، قم: مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، ص ۲۲۳.
- ۱۵- ورنر منسکی، ۱۳۷۸، اخلاق در شش دین جهان، ترجمه محمدحسین وقار، تهران: اطلاعات، ص ۲۷۵ و ۲۷۶.
- ۱۶- الن آنترمن، ۱۳۸۵، ترجمه: رضا فرزین، قم: مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، ص ۲۲۳.
- ۱۷- ویل دورانت، تاریخ تمدن؛ مترجم سهیل آذری، تهران: انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۷۰، ج ۴، ص ۲۰۶۲.
- ۱۸- الن آنترمن، ترجمه: رضا فرزین، قم: مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، ۱۳۸۵، ص ۲۲۳.
- ۱۹- ویل دورانت، تاریخ تمدن؛ مترجم سهیل آذری، تهران: انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۷۰، ج ۴، ص ۲۰۴۴.
- ۲۰- الن آنترمن، ترجمه: رضا فرزین، قم: مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب، ۱۳۸۵، ص ۲۲۱ و ۲۲۲.
- ۲۱- ویل دورانت، تاریخ تمدن؛ مترجم سهیل آذری، تهران: انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۷۰، ج ۴- ص ۱۸۷۱.
- ۲۲- بهروز رفیعی، فصلنامه تربیت اسلامی، شماره ۸، ۱۳۸۸/۹/۱۷، برگرفته از سایت:
- <http://www.hawzah.net/fa/ArticleView.html?ArticleID=۸۴۶۹۵&ParentID=۸۱۱۴۸>
- ۲۳- قرآن کریم، نور ۳۳.
- ۲۴- قرآن کریم، نور ۲.
- ۲۵- ویل دورانت، تاریخ تمدن؛ مترجم سهیل آذری، تهران: انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۷۰، ج ۴- ص ۱۸۷۲.
- ۲۶- ورنر منسکی، ۱۳۷۸، اخلاق در شش دین جهان، ترجمه محمدحسین وقار، تهران: اطلاعات، ص ۴۱۴.
- ۲۷- http://www.biologydaily.com/biology/Sexual_morality.
- ۲۸- ورنر منسکی، ۱۳۷۸، اخلاق در شش دین جهان، ترجمه محمدحسین وقار، تهران: اطلاعات، ص ۴۱۵.

- ۲۹- اصول الكافي، محمدبن يعقوب الكليني الرازي، تهران: منظمه الاوقاف و الشئون الخيرية، دار الاسوه للطباعة و النشر، ۱۳۸۲ -
ج ۵، ص ۵۴۴ (۱۳۸۰)
- ۳۰- قرآن كريم ، شعراء آيه ۱۶۵.
- ۳۱- مكارم شيرازي، ناصر، تفسير نمونه، ج ۱۵، ص ۳۲۰، ناشر، دار الكتب الإسلامية، چاپ اول، تهران، ۱۳۷۴.
- ۳۲- وسائل الشيعه، ج ۴، ص ۲۵۲.
- ۳۳- مجله كتاب نقد، ش ۱۵ - ۱۴، ص ۱۴۳ - ۱۴۰
- ۳۴- مجله كتاب نقد، ش ۱۵ - ۱۴، ص ۱۴۳ - ۱۴۰
- ۳۵- وسائل ، ج ۱۸، ۵۷۲.
- ۳۶- قرآن كريم ، مومنون آيه ۷.
- ۳۷- وسائل ، ج ۱۸، ۵۷۲- بحار، ج ۱۰۱، ۳۰)
- ۳۸- بهروز رفيعی، فصلنامه تربيت اسلامي، شماره ۸، ۱۳۸۸/۹/۱۷، برگرفته از سايت :

<http://www.hawzah.net/fa/ArticleView.html?ArticleID=۸۴۶۹۵&ParentID=۸۱۱۴۸>